

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันประเทศไทยหลังเผชิญกับปัญหาด้านวิกฤตเศรษฐกิจ ทำให้เกิดผลกระทบโดยทั่วไป ภาคอุตสาหกรรมการผลิตต่างๆ ต้องมีการหยุดชะงักลงเนื่องจากขาดเงินทุนในการประกอบการ เป็นผลให้มีการว่างงานเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และในภาคสถาบันการเงินธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ได้มีการชะลอการปล่อยสินเชื่อลง เพราะเกรงว่าบริษัทและผู้ประกอบการจะไม่มีความสามารถในการชำระหนี้เพียงพอ อันจะเป็นผลให้ธนาคารเกิดหนี้สูญซึ่งเป็นภาระส่วนหนึ่งที่ทางธนาคารต้องแบกรับไว้ เมื่อธนาคารชะลอการปล่อยสินเชื่อลงจึงทำให้ภาคการผลิตการส่งออกต่างๆ ขาดสภาพคล่อง ไม่สามารถหาแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจได้ มีผลทำให้ระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศชะงักงัน

รัฐบาลจึงพยายามหา นโยบายต่างๆ เพื่อเสริมสภาพคล่องให้กับระบบเศรษฐกิจ และทำให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งก็คือ การให้ธนาคารลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลงและให้ปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้น ตลอดจนลดเกณฑ์ในการตั้งสำรองหนี้สูญของธนาคารลงเพื่อไม่ให้ธนาคารต้องรับภาระมากเกินไป ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยเสริมสภาพคล่องให้กับระบบเศรษฐกิจและนำเงินมาช่วยส่งเสริมในภาคการผลิตและการส่งออกมากขึ้น (ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย)

อย่างไรก็ตามปัญหาในภาคสถาบันการเงินยังคงอยู่ กล่าวคือ ถึงแม้ว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จะอยู่ในระดับต่ำแล้วก็ตาม แต่จำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อแก่ภาคธุรกิจเอกชนยังคงอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากมีเกณฑ์การพิจารณาการให้สินเชื่อที่เข้มงวด ตลอดจนปัญหาสืบเนื่องจากภาวะชะงักงันทางเศรษฐกิจทำให้ผู้ประกอบการไม่ต้องการลงทุนเพิ่มเติมทำให้รายได้ของธนาคารพาณิชย์ลดลง ในขณะที่ธนาคารพาณิชย์ยังคงต้องมีการจ่ายดอกเบี้ยเงินฝากให้แก่ผู้ฝากเงินเท่าเดิม การที่รายรับลดลงและรายจ่ายยังคงสูงอยู่ในระดับเดิมทำให้ธนาคารต้องรับภาระต้นทุนที่สูงขึ้น ดังนั้นธนาคารพาณิชย์จึงต้องลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากลงเพื่อรักษาส่วนต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และเงินฝาก ให้อยู่ในระดับที่ทำให้ธนาคารยังคงมีกำไรจากอัตราดอกเบี้ย (ที่มา : หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ 20/04/2007 ธนาคารไทยพาณิชย์ประกาศลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำลง 0.50% และลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลง 0.25% มีผลวันที่ 23/04/2007)

การลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ลงมีผลให้ผู้ออมเงินได้รับผลตอบแทนจากการฝากเงินลดลง ผู้ออมเงินจึงพยายามหาทางเลือกประเภทอื่นๆ ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าโดยที่

ดังนั้น การศึกษาผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินที่เกิดจากการออมเงินในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ เงินฝากธนาคารแบบประจำ 12 เดือน ทองคำแท่ง กองทุนรวม พันธบัตร และการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามดัชนี Set 50 จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจและสามารถใช้เป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่ต้องการลงทุนใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจจัดสัดส่วนการลงทุนส่วนบุคคล เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงที่ผ่านมาในการลงทุนด้วยวิธีต่างๆ ได้แก่ เงินฝากประจำ 12 เดือน กองทุนรวมพันธบัตรรัฐบาล ทองคำแท่ง และหลักทรัพย์ตามดัชนี SET50
2. เพื่อการจัดการสัดส่วนการลงทุนส่วนบุคคลที่ให้อัตราผลตอบแทนที่ดีภายใต้ความเสี่ยงที่เหมาะสม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบผลตอบแทน และความเสี่ยงที่ผ่านมาในการลงทุนด้วยวิธีต่าง ๆ ได้แก่ เงินฝากประจำ 12 เดือน กองทุนรวมพันธบัตรรัฐบาล ทองคำแท่ง และหลักทรัพย์ตามดัชนี SET50
2. ทำให้ทราบถึงการจัดสัดส่วนการลงทุนส่วนบุคคล ที่ให้อัตราผลตอบแทนที่ดีภายใต้ความเสี่ยงที่เหมาะสม

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

การลงทุนส่วนบุคคล หมายถึง การนำเงินที่เก็บสะสมไปสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการออมเพียงอย่างเดียว โดยการลงทุนในเงินฝาก ทองคำ กองทุนรวม และตลาดหลักทรัพย์

เงินฝากธนาคาร หมายถึง เงินฝากที่ฝากกับธนาคารพาณิชย์ ประเภทเงินฝากประจำ 12 เดือน

กองทุนรวมพันธบัตรรัฐบาล หมายถึง กองทุนที่เกิดจากการระดมเงินออม โดยการเสนอขายหน่วยลงทุนให้แก่ผู้ลงทุนรายย่อยจำนวนมาก ซึ่งบริษัทจัดการกองทุนจะนำเงินที่ได้ไปลงทุนในหลักทรัพย์ทางการเงิน ประเภทพันธบัตรรัฐบาล ซึ่งเป็นตราสารหนี้ระยะกลางถึงระยะยาวที่ออกโดยกระทรวงการคลัง มีทั้งหมดสามประเภท ได้แก่ พันธบัตรเพื่อการลงทุน พันธบัตรเพื่อการกู้ยืม และพันธบัตรออมทรัพย์

ทองคำ หมายถึง ทองคำแท่งที่ซื้อขายอยู่ในตลาดกรุงเทพมหานคร

Set 50 Index หมายถึง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กำหนดดัชนี SET 50 ขึ้นมาเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2539 เป็นดัชนีถ่วงเฉลี่ยของมูลค่าจดทะเบียนในตลาด คำนวณจากราคาหุ้นบริษัทจดทะเบียนจำนวน 50 บริษัท บริษัทเหล่านี้มีมูลค่าคำนวณตามราคาตลาด (Market Capitalization) สูง และมีสภาพคล่องสูง จะมีการทบทวนทุก 6 เดือน (ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)